

Cuprins

Un Aleoșa în Compania lui Iisus (Ioan I. Ică jr.)	5
Introducere (Olivier Clément)	13
A rosti omul: plecând de la persoană și de la iubire (13). Creat după chipul Fiului (14). De la chip la asemănare: calea participării și a comuniunii (15). Divino-umanitatea lui Hristos și a omului (17). Adam cel căzut (17). Paștile: iubirea ne bună a lui Dumnezeu (18). Luați Duh Sfânt (20). Iubirea care revelează și reface chipul (20).	
1. Adevărul, memorie veșnică a vieții	23
Din nou despre problema adevărului (24). I. Prin oglinda spartă (25). O schizofrenie psiho-spirituală (25). Superpiața dorințelor (26). O pseudo-logică (27). Adevărul se fărâmițează în funcție de autoafirmare (28). Iubirea de înțelepciune — filozofie pentru viață (30). Un raport dificil între idee-formă și materie (32). Un dualism ireductibil (34). O viziune dualistă nu este în favoarea vieții (35). Despre Grecia: o mică precizare necesară (36). Spre o paradigmă antropologică (36). De la centralismul omului la atomizarea cunoașterii (38). Gnoza modernă (39). Creștinii gnostici (42). Valorile, dar care? (44). Liberalismul (45). Marea sfidare a adevărului (47). Criza scoate la iveală țesutul viu al adevărului-valoare (48). II. Pentru a primi adevărul (49). Alétheia (49). Veritas (51). Amin (52). Istina, adevărul respiră (54). Adevărul este o iubire liberă (56). Adevărul, unitatea între <i>unu</i> și <i>multiplu</i> (56). Adevărul, Treimea în libertatea iubirii (58). Concluzie (60). Câteva titluri din bibliografia utilizată (61).	
2. Persoana	62
I. Când se întâlnesc experiența umană și Revelația divină (63). Calea concreteții (63). Persoana ca unitate (64). Persoana e comunicare (65). În mediul organismului viu (67). Pornind de la Sfinții Părinți (68). Cuvântul adresat (69). Chestiunile privitoare la natură (70). Trei puncte de sinteză asupra naturii (72). Iubirea — unitatea între dăruire și primire (74). Iubirea diadică a lui Dumnezeu (76). Iubirea — cheia înțelegerii persoanei și naturii umane (76). În Hristos natura umană e asumată și omul e înfiat (78). Natura divină și natura umană (79). Diada iubirii include și diada bărbat-femeie (80). Problema naturii căzute (84). II. Participarea la iubirea treimică (86). Antropologia înscrisă în triadologie și hristologie (86). Libera adeziune a Persoanelor	

— realitatea care există în veșnicie (89). Vocația umană (89). Legătura ontologică și personală dintre Dumnezeu și om (91). Libertatea – o dimensiune a iubirii (92). Dumnezeu îl iubește pe om în libertate (93). Scurtă notă cu privire la iubirea naturală și supranaturală (94). Din nou de-spre autonomia realităților umane (96). Participarea la principiul personal (98). Principiul unitiv și cel expansiv (99). Problema inteligenței (101). Unire și separație în cunoaștere (105). Cunoașterea persoanelor și cunoașterea obiectelor (105). Obiectivitatea cunoașterii (106). Păcat și inteligență (107). Concluzie: Hristos — cuvântul ultim despre om (109). Câteva titluri din bibliografia utilizată (112).

3. Cunoașterea lui Dumnezeu sau știința integrală 113

Considerații preliminare (113). Cu întreaga persoană (116). „Întâi practica, apoi teoria“ (118). Inima, organ al iubirii și al credinței (121). Pierderea inimii (122). Schisma dintre credința-conținut și credința-atitudine (123). Precum Moise în fața rugului aprins (126). O frică ce împiedică cunoașterea (127). Dincolo de teologia pozitivă și negativă (128). Metoda iubirii (129). Dumnezeu Se face cunoscut (130). Omul, ca atare, este implorare și, ca atare, Dumnezeu este iubire duioasă (133). Ce fel de Dumnezeu e cunoscut? (134). Tatăl lui Iisus Hristos (135). Duhul Sfânt dă mărturie că suntem fii adoptivi (136). Adevărata cunoaștere e în categoria fiu/tată (137). Libertatea, mediul cunoașterii lui Dumnezeu ca Dumnezeu al libertății (138). De ce fel de limbaj e nevoie pentru cunoașterea lui Dumnezeu (140). Simbolul, un loc de întâlnire (141). Simbolul, limbaj privilegiat al cunoașterii (142). Cunoașterea în memoria comunitară și în tradiție (144). Dumnezeu — adevăr — Memorie (145). O cunoaștere integrală ca încredere în posibilitatea de cunoaștere a fiecărei persoane (146). Preamărirea și lauda lui Dumnezeu (147). Afirmarea inteligenței (148). Concluzie (149). Câteva titluri din bibliografia utilizată (150).

4. După o imagine falsă 151

Dinamica creație — mântuire (152). În Adam toți am păcătuțit (153). Păcatul original privește iubirea (154). ***I. Pornind de la Sfânta Scriptură*** (156). Contextul păcatului (156). Cel viclean (157). Un simbol ambiguu (159). Tactica răului (159). Unica ispitire (161). O cunoaștere contemplativă (164). O cunoaștere înșelătoare (164). Un Dumnezeu rival (166). De la Dumnezeu la creatură – de la persoană la obiect (168). În inima paradisului (169). Un pas fatal (170). Lemnul (172). Goliciune și frică (172). O frunză de smochin (174). Durerea și suferința (175). Buricul, memorie a răni (177). Ruptura relației om–om (178). Omenirea,

o turmă risipită (180). **II. Un parcurs sintetic** (181). Lumea e creată în Sofia (181). Devenirea lumii în personalizare (182). Nimicul devenirii poate deveni rău (183). Creația din iubire, în iubire și pentru iubire (183). Pentru a întoarce devenirea înspre rău (184). Îngerul căzut (185). Ca și chip omul nu poate fi fără Prototipul său (186). Concluzie (187). Câteva titluri din bibliografia utilizată (189).

5. Iubirea care mântuie în istorie 190

Dincolo de păcat (191). Pe fundalul Paștelui ebraic (192). Semnul profetic (193). Sincronia (195). Sensul Paștelui ebraic (196). Logica pascală (196). „Eșecul“ primului Paște (197). Adevărata eliberare: eliberarea de falsa imagine (198). Numai iubirea poate elibera omul (199). Fundalul înțelegerii e Paștele ebraic (200). Un memorial veșnic (203). Pogorâre și urcuș (204). Hristos obiect al păcatului omenesc (206). Prima condamnare la moarte (209). Prima condamnare a lui Hristos repară evenimentul din *Facerea* 3 (211). A doua condamnare la moarte (213). A doua condamnare a lui Hristos repară evenimentul din *Facerea* 4 (215). Paștile sunt pregătite (216). Pățimirea lui Hristos (217). Omul cel nou și Învierea lui Hristos (218). Cufundarea în apa Crucii (219). Persoana — cultură a Paștelui (221). Câteva titluri din bibliografia utilizată (226).

Epilog 227

Cum să rostim pătimirea? (227). Nu se poate rosti Hristos fără Paște (229). Nu este destul să gândim binele (230). Petru Îl reneagă pe Hristos (230). Și religia are nevoie de iubire (231). Petru reneagă Biserica (232). Petru se reneagă pe sine însuși (232). Petru se regăsește pe sine în ochii lui Hristos (233). Uniți cu Hristos în Paște putem rosti omul (234).